

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XIX, NR.12(224)/2015

BULETIN DE INFORMAȚII

DECEMBRIE 2015

Educația religioasă

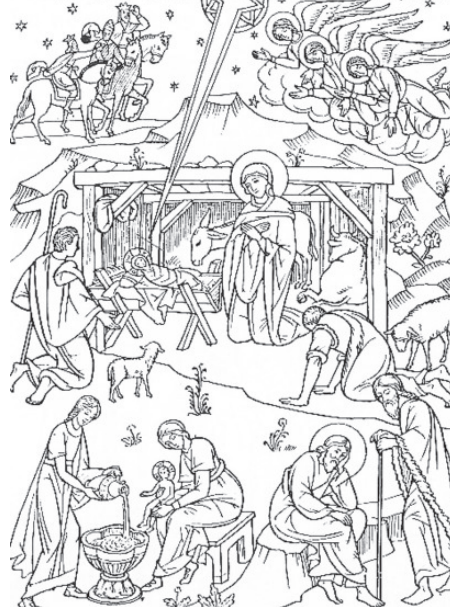
„Și venind un tânăr la Iisus l-a întrebat: *Învățătorule bun, ce să fac ca să am viața veșnică?*” (Matei 19,16)

Preacucernici Părinți și iubiți credincioși,

Dăm slavă bunului Dumnezeu că ne-a învrednicit să ajungem cu pace la marele praznic al Nașterii Domnului sau al Crăciunului, cum îl numim în vorbirea populară. Mulți dintre credincioșii noștri sărbătoresc Crăciunul în România, alături de părinți și de cei dragi ai lor. Este o mare binecuvântare pentru toți care de marile sărbători reușesc să fie împreună cu cei pe care i-au lăsat acasă, în Țara noastră dragă. Mai cu seamă că Nașterea Domnului este o sărbătoare a familiei creștine care are ca model Familia Sfântă în care S-a născut Domnul Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul lumii.

Așa cum mărturisim în Crezul pe care-l rostim la fiecare Sf. Liturghie, Domnul Iisus Hristos „S-a intrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut om”. El S-a născut în orașul Betleem de lângă Ierusalim, la 8 zile a fost tăiat împrejur și a primit numele de **Iisus**, care înseamnă „**Mântuitor**”, iar la 40 de zile a fost dus la Templul din Ierusalim și închinat Domnului. Până la vârsta de 30 de ani, a trăit la Nazaret în casa bătrânului Iosif, o rudenie a Maicii Domnului. Ca și copil, adolescent și tânăr, Mântuitorul a trăit în ascultare de Maica Domnului și de dreptul Iosif, rugându-se împreună cu ei, acasă și la sinagogă și împlinind toate rânduielile Legii lui Moise și ale tradiției iudaice. De mic copil,

» SLAVĂ ÎNTRU CEI DE SUS LUI DUMNEZEU ȘI PE PĂMÎNT PACE, ÎNTRU OAMENI BUNĂVOIRE! « SF. EV. LUCĂ, II, 14.

a învățat de la bătrânul Iosif meseria de dulgher și l-a ajutat pe acesta la lucrul său.

La 30 de ani, vârsta majoratului în vremea aceea, tânărul Iisus a mers la Iordan și a primit botezul de la Sfântul Ioan, după care a petrecut 40 de zile în post și rugăciune, în pustie, pregătindu-Se pentru începerea misiunii Sale publice, aceea de a-i chema pe oameni la pocăință și la cunoașterea adevăratului Dumnezeu Care este dragoste.

Timp de trei ani și jumătate, cât a durat propovăduirea și activitatea Sa pe pământ, Mântuitorul Iisus Hristos n-a încetat să dovedească oamenilor dragostea lui Dumnezeu pentru ei, descoperindu-le voia lui Dumnezeu, „Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoașterea adevărului să vină.” (1 Tim. 2,4). Sfintele Evanghelii ne redau o parte din învățăturile dumnezeiești date de Mântuitorul oamenilor și din minunile

pe care El le-a săvârșit, vindecând pe cei bolnavi, alungând demonii, potolind furtuna de pe mare, înmulțind pâinile în pustie și înviind pe Lazăr, pe fiul văduvei din Nain și pe fiica mai marelui sinagogii. Mântuitorul și-a pecetluit propovăduirea și lucrarea Sa mesianică de mântuire, lăsându-Se să fie răstignit pe Cruce, după ce a fost condamnat pe nedrept că instigă mulțimea și că este împotriva Cezarului. Dar a treia zi a înviat. Iar prin învierea Sa, Domnul a biruit moartea și a redeschis raiul încuiat prin greșeala primilor oameni, Adam și Eva.

Dobândirea raiului sau a vieții veșnice, care este comuniune cu Dumnezeu, cu Maica Domnului și cu toți Sfinții și dreptii, este scopul vieții noastre. Cine nu se gândește la viața care urmează după moarte și nu se străduiește s-o câștige prin ascultare de Dumnezeu, prin smerenie și fapte bune, acela trăiește în zadar. Gândul la viața veșnică ar trebui să-l avem în fiecare zi. Acest gând nu ne împiedică să ne împlinim datoriile de zi cu zi, ci dimpotrivă ne ajută să le facem pe toate după voia lui Dumnezeu, să reușim și în viața aceasta și să câștigăm și viața cea veșnică. Mântuitorul spune: „*ce-i va folosi omului dacă va câștiga lumea întreagă, iar sufletul său îl va pierde?*” (Matei 16, 26).

Iubiți credincioși,

Am început această Pastorală cu întrebarea adresată Domnului de un tânăr preocupat de mântuirea sa: „*Învățătorule, ce să fac ca să am viața veșnică?*” Mântuitorul îi răspunde că trebuie să păzească poruncile și îi

amintește cu deosebire poruncile care au legătură cu oamenii. Știm că, din cele zece porunci date de Dumnezeu lui Moise pe muntele Sinai, patru se referă la cinstirea lui Dumnezeu, iar șase la semenii noștri. Mântuitorul îi spune deci: „Să nu ucizi, să nu faci desfrânare, să nu furi, să nu minți, să cinstești pe tatăl și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Matei 16, 18-19). Când tânărul i-a răspuns că toate acestea le-a păzit din copilăria sa, Mântuitorul S-a bucurat și l-a privit cu dragoste (cf. Marcu 10, 21). S-a bucurat Domnul ca un Părinte care se bucură de copiii săi ascultători!

Astăzi, când lumea este așa cum o știm cu toții, ne putem întreba dacă mai sunt copii ascultători și tineri care împlinesc poruncile lui Dumnezeu, ca tânărul din Evanghelie. Cu siguranță că mai sunt, deși aceștia sunt puțini la număr. Îi întâlnim în toate parohiile noastre, angajați în viața Bisericii, adeseori mai mult decât cei în vârstă. Și este normal să fie așa, căci tinerii de astăzi sunt dornici de cunoaștere, mai ales de cunoașterea sensului vieții și, dacă reușesc să găsească un duhovnic bun care să-i călăuzească îndeaproape, ajung repede cu elanul lor tineresc să îndrăgească Sfânta Liturghie, tradiția și sărbătorile bisericesti, rugăciunea și postul, pe care le respectă cu cea mai mare strictețe. În toate acestea ei descoperă viața cea adevărată care-l împlinesc pe om.

Dar ce să zicem despre ceilalți tineri care nu-și pun întrebări existențiale, care nu țin legătura cu Biserica, nu participă la Sf. Liturghie, nu se spovedesc și nu se împărtășesc cu Sfintele Taine? Să-i judecăm pentru că, în loc să vină la biserică se duc în alte părți unde-i poate pândi moartea? În nici un caz! Pentru că noi, ca și creștini, n-avem dreptul să judecăm pe nimeni, decât pe noi înșine pentru ca să ne îndreptăm. Atâta timp cât trăim în lumea aceasta, Dumnezeu Însuși nu judecă pe nimeni! Dimpotrivă, așa cum am spus mai înainte, „Dumnezeu voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină.” (1 Tim. 2, 4).

De asemenea, „Dumnezeu nu vrea

moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu” (Ieremie 33,11). În loc să-i judecăm pe acești tineri, mai degrabă să ne judecăm pe noi înșine și să ne întrebăm: cum i-am crescut și educat noi, părinții lor trupești și părinții lor duhovnicești? Toți împreună, părinți trupești și părinți duhovnicești, suntem responsabili de viața copiilor noștri. Știm prea bine: copiii sunt icoana părinților. Cum sunt părinții așa sunt și copiii. Cum sunt episcopii și preoții, așa sunt și credincioșii lor! Dacă ne preocupăm prea mult de cele materiale și le neglijăm pe cele spirituale, și copiii vor face la fel. Însă căutând mai întâi pe cele duhovnicești, rugându-ne mult și silindu-ne din toate puterile să ne facem datoria față de copiii noștri, Dumnezeu ne va da copii cuminți și ascultători.

Iubiți credincioși,

Mircea Eliade, recunoscut pe plan mondial ca cel mai mare istoric al religiilor, studiind fenomenul religios la toate popoarele lumii, a ajuns la concluzia că omul este o ființă religioasă prin însăși natura sa. Nimic nu-l caracterizează mai mult pe om ca religia sau credința în Dumnezeu. Toți oamenii au nevoie de credință cum au nevoie de mâncare și de băutură pentru ca să trăiască. Fără credința în Dumnezeu, omul se denaturează, iar viața societății devine imposibilă. Dar, deși credința este sădită în ființa noastră, ea trebuie totuși cultivată prin educație încă de când suntem mici, pentru ca s-o conștientizăm tot mai mult și s-o trăim în viața de zi cu zi.

Dacă nu ne cunoaștem credința și nu ne angajăm conștient în trăirea ei, credința moare în noi. De aceea educația religioasă este absolut necesară pentru ca omul să se dezvolte armonios și să se bucure de viața pe care o are de la Dumnezeu. Fără o educație religioasă corespunzătoare, omul apucă pe căi greșite care-l duc la pierzanie și-l fac cu totul nefericit. Educația este necesară cu atât mai mult cu cât în societatea de astăzi, nimic nu încurajează credința în Dumnezeu și trăirea după preceptele evanghelice. Dimpotrivă! Toate valorile

morale sunt nesocotite, chiar călcate în picioare.

Știind deci cât de importantă este educația religioasă pentru copiii și tinerii noștri, am insistat mereu, de la începutul existenței Mitropoliei noastre (din 1994), ca preoții să se ocupe în mod special de catehizarea copiilor și a tinerilor. În toți acești ani am constatat că acolo unde preotul este activ și este ajutat de părinți, catehizarea se face cu mult succes și se dovedește a fi o mare binecuvântare pentru întreaga familie. Din păcate, sunt și parohii unde părinții copiilor nu-l ajută pe preot să-și împlinească chemarea sa cea mai importantă, aceea de învățător, pentru că nu-și aduc copiii la catehizație. De aceea, vă pun la inimă și vă rog pe toți, preoți și părinți, să vă îngrijiți permanent de educația religioasă a copiilor, știind că toți vom da seama înaintea lui Dumnezeu de felul în care i-am crescut. Tocmai de aceea, Sfântul Sinod al Bisericii noastre a declarat anul 2016 ca an omagial al educației religioase și al tineretului, cu dorința de a intensifica în parohii educația religioasă a copiilor și tinerilor, necesară astăzi mai mult ca oricând, pentru că și provocările lumii în care trăim sunt mai mari ca oricând. Ne bucurăm și binecuvântăm pe toți copiii și tinerii care-l iubesc pe Dumnezeu și iubesc Biserica în care ne întâlnim cu Dumnezeu! Ne bucurăm și binecuvântăm pe toți părinții care-și pun sufletul pentru creșterea în credință a copiilor lor! Ne rugăm bunului Dumnezeu să ne ocrotească pe toți în aceste vremuri de încercare pentru toată lumea și să ne înmulțească dragostea față de semenii noștri care se află în mari nevoi.

Punându-vă la inimă aceste îndemnuri duhovnicești, cu nădejdea că le veți urma, vă îmbrățișez pe toți în Hristos – Domnul, născut în Peștera Betleemului, și vă urez

Sărbători fericite și La mulți ani!

Al vostru Părinte duhovnicesc, doritor de tot binele și rugător pentru toți,

+Serafim

Arhiepiscop și Mitropolit

"Ca toți să fie una" (In 17,21).

Este ultima rugăciune pe care Domnul Iisus o adresează din suflet Tatălui. Dumnezeu, a creat umanitatea ca pe familia Sa, cu care împărtășește toate bunurile, propria viață divină.

Ce visează părinții pentru fiii lor, dacă nu să se iubească, să se ajute, să trăiască uniți între ei?

Și care este cea mai mare durere a lor, dacă nu aceea de a-i vedea despărțiți de gelozie, de interese economice, până la punctul în care să nu-și mai vorbească deloc?

Dumnezeu a visat din veșnicie familia proprie unită în comuniunea iubirii fiilor cu El și între ei.

Povestirea dramatică de la origini ne vorbește despre păcat și despre progresiva fărâmițare a familie umane: așa cum citim în Cartea Genezei, bărbatul acuză femeia, Cain își ucide propriul frate, Lameh se laudă cu răzbunarea sa disproporționată, Babel generează neînțelegerea și împrăștierea popoarelor... planul lui Dumnezeu pare să fi eșuat.

Cu toate acestea El nu se dă bătut și cu tenacitate urmărește reunificarea propriei familii. Istoria reîncepe cu Noe, cu alegerea lui Abram, cu nașterea poporului ales; apoi, până când decide să-l trimită pe Fiul său pe pământ, încredințându-i marea misiune: să adune într-o singură familie pe fiii împrăștiati, să adune oile pierdute într-o singură turmă, să dărâme zidurile de separare și dușmănia dintre popoare pentru a crea un unic popor nou (cf. Ef 2,14-16).

Dumnezeu nu încetează să viseze unitatea, de aceea Domnul Iisus îi cere aceasta ca darul cel mai mare pe care el îl poate implora pentru noi toți: te rog, Tată!..."**Ca toți să fie una**".

Fiecare familie poartă amprenta părinților. Tot la fel familia creată de Dumnezeu. Dumnezeu este iubire nu doar pentru că își iubește creatura sa, dar este iubire în sine însuși, în reciprocitatea darului și al comuniunii, din partea fiecăreia dintre cele trei Persoane divine către celelalte.

Așa că atunci când a creat omeni-

rea, el a plăsmuit-o după imaginea și asemănarea sa și a impregnat în ea capacitatea de relaționare, astfel încât fiecare persoană trăiește în dăruire reciprocă de sine.

Întreaga frază a rugăciunii lui Domnului Iisus spune de fapt: "ca toți să fie una, după cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie una în noi". Modelul unității noastre nu este altceva decât unitatea existentă între Tatăl și Fiul. Pare imposibil, atât este de profundă. Cu toate acestea este posibilă de la acel "după cum", care semnifică și "pentru că": putem fi uniți după cum sunt uniți Tatăl cu Domnul Iisus, tocmai pentru că ne implică în însăși unitatea lor, pe care ne-o oferă în dar.

"Ca toți să fie una". Tocmai aceasta este lucrarea Domnului Iisus, să facă din noi toți una, precum el este una cu Tatăl, o singură familie, un singur popor. Pentru aceasta s-a făcut unul dintre noi, a luat asupra sa diviziunile noastre și păcatele noastre răstignindu-le pe cruce. El însuși ne-a arătat calea pe care o avem de parcurs pentru a ne conduce la unitate: "Când voi fi înălțat de pe pământ îi voi atrage pe toți la mine" (In 12,32). Așa cum a profetizat marele preot, "avea să moară (...) pentru a-i aduna laolaltă pe fiii risipiți ai lui Dumnezeu" (In 11,52). În misterul său de moarte și înviere, a reunit totul în sine (cf. Ef 1,10), a re-creat unitatea distrusă de păcat, a refăcut familia în jurul Tatălui și ne-a făcut din nou frați și surori între noi.

Misunea Domnului Iisus s-a împlinit. Acum rămâne partea noastră, adeziunea noastră, "Da"-ul nostru la rugăciunea sa: **"Ca toți să fie una"** Care este contribuția noastră la împlinirea acestei rugăciuni?

Înainte de toate să ne-o însușim. Să continuăm să adresăm aceste cuvinte Tatălui și să repetăm în fiecare zi, cu încredere, rugăciunea sa. Unitatea este un dar de sus, pe care trebuie să-l cerem cu încredere, fără să obosim vreodată.

Dacă acesta este visul lui Dumnezeu vrem să fie și al nostru. Din când în când, înainte de fiecare decizie, de fiecare alegere, de fiecare acțiune, am putea să ne întrebăm: este de folos pentru

a construi unitatea?

Va trebui în fine să fim acolo unde dezbinările sunt mai evidente și să le luăm asupra noastră, așa cum a făcut și Domnul Iisus.

Pot fi fricțiuni în familie sau între persoane cunoscute, dezacorduri la muncă, în parohie, între Biserici. Să nu ocolim dezacordurile și neînțelegerile, să nu rămânem indiferenți.

Să încercăm să aducem propria iubire constituită din ascultare, din atenție față de celălalt, din împărtășire a durerii care se naște din acea rană, fără a da importanță neînțelegerilor sau divergențelor de idei, mulțumiți cu ceea ce este „mai puțin perfect, dar în unitate, decât cu ceea ce este foarte perfect dar fără unitate, acceptând cu bucurie diferențele, considerându-le o bogăție pentru o unitate care nu este niciodată o reducere la uniformitate.

Da, aceasta uneori ne va răstigni pe cruce, dar este tocmai calea pe care Domnul Iisus a ales-o pentru a reface unitatea familiei umane, calea pe care și noi vrem să o parcurgem cu El.

Prin moartea sa și cu ajutorul Duhului Sfânt, Domnul Iisus ne-a introdus în Sfânta Treime, transformându-ne în fii ai lui Dumnezeu.

Să îl primim pe Domnul Iisus înseamnă, de fapt, să îl recunoaștem în frații noștri. Astfel și ei vor putea avea posibilitatea să-l recunoască pe Domnul Iisus și să creadă în El, dacă în iubirea noastră față de ei se va distinge o scânteie din iubirea infinită a Tatălui.

Să încercăm să înțelegem și mai profund ce înseamnă să fim fii ai lui Dumnezeu - "o veste minunată" ce trebuie primită și azi în inimile tuturor.

Trebuie să devenim și apoi să creștem ca fii ai lui Dumnezeu, prin răspunsul nostru la darul său, trăind voința sa, care e concentrată în porunca iubirii: iubire către Dumnezeu și iubire către aproapele.

În această lună, în care ne amintim de nașterea lui Domnului Iisus pe acest pământ, să încercăm să ne acceptăm reciproc, recunoscându-L și slujindu-L în aproapele nostru.

F. Ciardi

Conversație la iesle

Un băiețel era nespus de mândru de tatăl care știe să picteze icoane. Era fascinant când vedea cum, puțin câte puțin, din câteva trăsături de penel luau naștere chipuri aproape vii.

Băiețelul era așa cuprins de lumea acestor chipuri, încât gândurile sale se amestecau cu această lume a chipurilor sfinte. I se părea că merge în grajdul din Betleem alături de păstori și magi și că se oprește deodată în fața Pruncului din iesle. Atunci observă cum mâinile-i erau goale. Toți i-au adus câte ceva, numai el nu. Strâmtorat, spuse repede: „Îți promit cel mai frumos lucru pe care-l am. Îți voi dăruia bicicleta mea cea nouă.

Ba nu, trenulețul meu electric".

Pruncul din iesle dădu din cap și spuse: „Dar nu vreau trenulețul tău electric. Dăruiește-mi ultima ta compunere!"

„Ultima mea compunere? se uimi băiețelul, dar nu am scris suficient!"

„Tocmai de aceea o vreau, răspunse Pruncul Iisus. Să-mi dai totdeauna ceea ce nu este suficient. De aceea am venit în lume. Și apoi așa mai vrea ceva de la tine, continuă Pruncul din iesle, așa vrea ceașca ta pentru lapte!"

Acum băiețelul se întristă și mai tare: „Ceașca mea pentru lapte? Dar s-a spart!". „Tocmai de aceea o vreau, îi spuse Pruncul Iisus plin de tandrețe, poți să-mi dai tot ceea ce se sparge în viața ta. Vreau să vindec totul! Și așa

mai dori de la tine un al treilea lucru; așa dori răspunsul pe care i l-ai dat mămicii tale atunci când te-a întrebat cum de s-a spart cana".

Acum copilul începu să plângă și mărturisi cu umilință: „Am mințit-o. I-am spus mămicii că mi-a căzut din mână, că n-am spart-o intenționat. Dar în realitate am aruncat-o de pământ de mânie".

„Adu-mi mereu tot ceea ce este rău, mincinos și urât în viața ta, îi spuse Pruncul Iisus. De aceea am venit în lume, ca să te iert, să te iau de mână și să-ți arăt drumul..."

Pruncul Iisus îi zâmbi din nou băiețelului, iar acesta îl privi și-l ascultă.

din Internet (Pagina copiilor)

INFORMAȚII

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

- 1 nov.** - slujește Sf. Liturghie și predică la Parohia Luxemburg (Pr. Constantin Duțuc).
2-3 nov. - face o vizită la Mănăstirea de la Bussy en Othe (Franța). Slujește Sf. Liturghie și ține cuvânt de învățătură.
4 nov. - participă la München la decernarea titlului de Doctor honoris causa Mitropolitului Ioan Zizioulas de Pergamon din partea Universității din München.
5 nov. - noaptea, slujește Privegherea cu Sf. Liturghie la Nürnberg pentru victimele de la clubul „Colectiv” din București.
6 nov. - slujește Sf. Maslu și predică la St. Pölten (Pr. Cătălin Soare).
7 nov. - participă la Viena la lucrările Comisiei Episcopilor Ortodocși din Austria. În cimitirul central din Viena, face Parastas pentru eroii români din Primul Război Mondial, apoi, la parcela românească, pentru românii îngropați aici.
8 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Salzburg (Pr. Dr. Dumitru Viezuianu). Participă la agapă și la programul cultural.
12 nov. - prezidează ședința Consiliului Eparhial.
13 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrală. Răspunsurile au fost date de corul maicilor de la Mănăstirea Văratec.
14 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Freiburg în sobor de 12 preoți și diaconi cu prilejul hramului (Pr. Mircea Tudorache). Participă la agapă.
15 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Offenburg (Pr. Laurețiu Băcilă), în cadrul căreia botează pe prunca Daria Maria. Participă la agapă.
19 nov. - slujește Sf. Liturghie împreună cu IPS Părinte Casian în Catedrala din Galați și participă la întrunirea preoților din Arhiepiscop

scopia Dunării de Jos- Ține un cuvânt.

21 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Mănăstirea Vladimirești.

22 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Mănăstirea Râmeț. Săvârșește Parastasul la 40 de zile pentru Pr. Florin Chelemen (Augsburg).

19-27 nov. - ține Conferințe duhnicești pe diferite teme la invitația tinerilor din Galați, Cluj, Sibiu, Arad și Timișoara.

28 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Schwäbisch Gmünd (Pr. Mircea Neagu) în cadrul căreia botează trei fetițe. Participă la agapă. Seara, la Taina Sf. Maslu din Würzburg ține cuvânt de învățătură.

29 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Würzburg (Protos. Ghelasie Păcurar); hirotonește întru diacon pe teologul Ciprian Mocanu. Participă la agapă.

30 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Nürnberg.

Din agenda P.S. Episcop Sofian

1 nov. - Slujește Sf. Liturghie și predică la Landshut (Pr. Adrian Vasilache).

4 nov. - Participă la decernarea titlului de Dr. h.c. ÎPS Ioannis Zizioulas de către Universitatea din München.

5 nov. - În cadrul zilelor preoțimii organizată la Fürstenried, participă la o podium pe tema: "Viitorul Ortodoxiei în Germania".

8 nov. - Slujește Sf. Liturghie și predică în biserica Sf. Ioan din München. Seara, face Sf. Maslu la Traunreut (Pr. Constantin Bartok).

12 nov. - Participă la ședința Consiliului Eparhial.

14 nov. - Participă la conferința: "Icoana ortodoxă și iconarul", susținută de Pr. Răzvan Gasca (Viena).

15 nov. - Slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan; hirotonește întru diacon pe

teologul George Țapciuc.

17 nov. - Participă la lucrările Comisiei Liturgice la Buchendorf bei Gauting.

18 nov. - Se întâlnește cu Dl. Bernd Fabritius, membru al Parlamentului Federal cu privire la proiectul Așezământului Bisericesc din München.

21 nov. - Slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan din München. Participă la conferința susținută de Pr. Sabin Vodă (Alba Iulia) despre viața și activitatea Păr. Teofil Părăian.

22 nov. - Slujește Sf. Liturghie și predică la Karlsruhe (Pr. Marius Mezinca); participă la agapă.

27 nov. - Participă la Vecernia Ortodoxă săvârșită în Domul din Köln, cu participarea membrilor Conferinței Episcopale și a credincioșilor ortodocși din zonă.

28 nov. - Participă la ședința de lucru a Conferinței Episcopilor Ortodocși din Germania.

28 nov. - Slujește Vecernia și predică la Bonn (Pr. Cătălin Preda).

29 nov. - Împreună cu episcopii ortodocși din Germania slujește Sf. Liturghie în biserica greacă din Köln.

30 nov. - Slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

Rumänische Orthodoxe Metropole (KdÖR)

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: Liga Bank EG
IBAN: DE 65 7509 0300 0001 1678 04
BIC: GENODEF1M05